

Vài kỷ niệm với nhà thơ Nguyễn Chí Thiện.

Nguyễn Quang Duy

Tháng 1 năm 1995, anh Thiện rời Việt Nam sang Hoa Kỳ, khi ấy tôi đang làm Phó Ngoại Vụ cho Cộng Đồng Người Việt Tự Do tại Úc châu, nên được Ban Chấp Hành thu xếp mời anh Thiện sang thăm đồng bào Úc châu. Tôi gọi điện thoại cho anh Thiện ngỏ lời và sau đó viết thư bằng Anh Ngữ để anh Thiện lo thủ tục nhập cảnh. Vì lý do sức khỏe mãi đến cuối năm 1996 anh Thiện sang Úc lần đầu, tôi có trong Ban Tổ Chức nhờ đó tôi có vài kỷ niệm với anh Thiện.

Việc tiếp xúc với đồng bào thì anh Thiện đã quá quen nên rất nhẹ cho ban tổ chức. Về ngoại vận chúng tôi có tổ chức họp báo. Tôi nhớ hôm ấy anh Thiện vẫn đội cái nón anh thường đội đầu cúi xuống bàn không phải để đọc mà để tập trung thuyết trình. Anh nói tiếng Anh giọng Pháp nhưng rõ ràng mạch lạc dễ hiểu. Nhưng đến phiên người Úc đặt câu hỏi thì anh phải nhờ chúng tôi dịch lại vì anh không hiểu tiếng Anh giọng Úc.

Tờ báo chính tại thành phố Melbourne tờ The Age có gửi ký giả đến tham dự. Tôi ngồi cạnh người ký giả này, ngay khi kết thúc tôi hỏi anh ta :”anh có cần phỏng vấn hay thêm tin tức gì không ?” anh ký giả trả lời “không tôi đã viết xong bài”. Hôm sau Báo The Age có bài viết rất dài và rất hay với hình anh Thiện đội nón đúng phong cách của

một nhà thơ Việt Nam đang dũng cảm đấu tranh cho tự do.

Hình Quỷ Tử Nhân Lương Tâm

Anh cũng được Viện Đại Học Victoria mời đến nói chuyện. Lúc ấy tôi đang học và làm việc tại Viện Đại Học Melbourne nên nhận ra nhiều anh chị sinh viên sang du

học đã tham dự cuộc nói chuyện. Tôi có nói với anh Thiện để anh biết và quan tâm đến các anh chị em này. Anh rất vui khi biết được điều này.

Một Câu Lạc Bộ nay không còn sinh hoạt cũng mời anh thuyết trình, người chủ trương Câu Lạc Bộ này có quan điểm chính trị không đồng nhất với các Tổ Chức trong Cộng Đồng, nhưng do yêu cầu của anh "người ta mời thì mình nên tới", tôi được thu xếp đưa anh đến sinh hoạt với Câu Lạc Bộ này. Khác với các sinh hoạt khác anh thường rất từ tốn tại đây anh nói lớn, đôi khi gằn giọng lên án cộng sản và cả những người hải ngoại tiếp tay với cộng sản.

Cộng Đồng tại Victoria tổ chức nhiều buổi để anh Thiện có cơ hội tiếp xúc với đồng bào. Nói chung tại Victoria chuyến thăm viếng lần đầu của anh rất thành công.

Khi rảnh chúng tôi có hỏi anh có muốn chúng tôi chở đi đâu chơi không ? Anh Thiện cho biết anh làm thơ so sánh bác Hồ và bác Hồ nhưng chưa bao giờ được thấy con hổ (con cạp) nếu sở thú Melbourne có cạp thì cho anh đến xem. Nếu tôi không làm lần ấy anh đã được gặp bác Hồ dù chỉ là bác Hồ trong chuồng. Tôi biết ít nhất có hai bài thơ anh Thiện viết về bác Hồ:

THẦN HỒ

Ôi hồ đó đáng thờ như thần hồ
Chớp nhoáng vài giây tạt chết bốn bò!
Thịt lại có mùi, công an đành bỏ
Hồ chẳng miếng nào, tù được bữa no!
Từ bữa đó, tù gọi tôn là bác Hồ
Vẽ chân dung người rõ đẹp, rõ oai
Đem đóng treo lên ở phía cửa ngoài
Thay bác Hồ, ai cũng chán tận mang tai!

Những Ghi Chép Vụn Vặt

Thứ 27

Khổng Tử nói: “Hà chính sợ hơn mãnh hổ”
Tôi tưởng đó chỉ là lời văn cường điệu mà thôi
Chế độ này đã mở mắt cho tôi
Tôi sợ bác Hồ vạn lần hơn bác Hồ !

Anh Thiện là người sống nội tâm, ít nói, ai hỏi thì vui vẻ trả lời. Ngay giữa chỗ đông người ồn ào vui nhộn tôi vẫn thấy có lúc anh ngồi im lặng trầm ngâm như đang nghĩ ngợi tâm trí hay nghĩ ngợi chuyện gì.

Mười năm sau 2006 tôi gặp lại anh Thiện tại Canberra, anh vẫn bất khuất và kiên cường như ngày nào, sức mạnh nội tâm anh như truyền cho mọi người vững bước đấu tranh. Tôi hỏi xin anh email và anh cho biết không có, tôi không ngạc nhiên vì biết đó là cách sống của anh.

Năm 1996 anh Thiện có nói với tôi anh sẽ sống để chứng kiến sự sụp đổ của chế độ cộng sản tại Việt Nam. Tiếc

thay chế độ cộng sản đang tan rã nhưng anh không còn để
tận mắt chứng kiến.

Xin gửi đến gia đình Nhà Thơ Nguyễn Chí Thiện lời chia
buồn và cầu chúc linh hồn Thomas More Nguyễn Chí
Thiện sớm nhập cõi vĩnh hằng.

Nguyễn Quang Duy
Melbourne, Úc Đại Lợi
2/10/2012